

ଧରିତ୍ରୀ

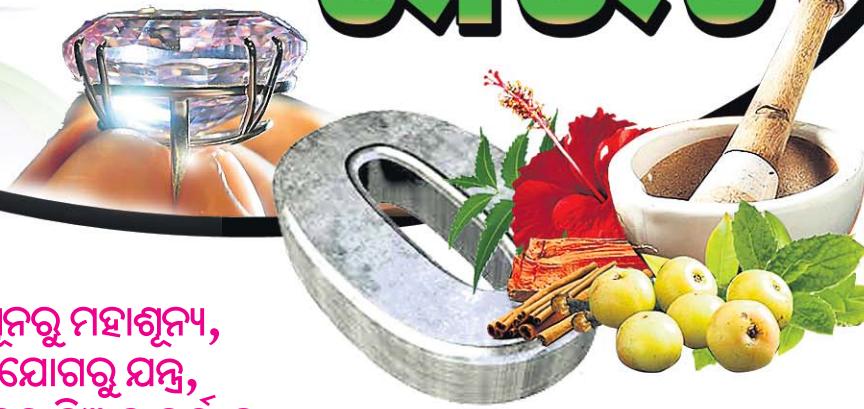
ଉତ୍ତାବନର ଦେଶ

ଭାରତ

୩

ପ୍ରକ୍ଳଦ୍ଧ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଶୂନ୍ୟ ମହାଶୂନ୍ୟ,
ଯୋଗରୁ ଯନ୍ତ୍ର,
ବେଦରୁ ବିଜ୍ଞାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବୁକିଛିରେ ରହିଛି ଭାରତର
ବିଶ୍ୱକୁ ଅବଦାନ। ଅନେକ
ଉତ୍ତାବନ ଓ ଆବିଷ୍କାରର ଦେଶ
ହେଉଛି ଭାରତ...

ସିନେଗା

୫

ଉତ୍ତାପନର ଦେଶ

ଭାରତ

ଶୁଭ୍ର ମହାଶୂନ୍ୟ, ଯୋଗରୁ
ଯନ୍ତ୍ର, ବେଦରୁ ବିଜ୍ଞାନ,
ବୁଦ୍ଧବାଣୀରୁ ଅହିସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଥିରେ
ରହିଛି ଭାରତର ବିଶ୍ୱକୁ ଅବଦାନ। ଅନେକ ଆରମ୍ଭ,
ଉତ୍ତାବନ ଓ ଆବିଷ୍ଵାରର ଦେଶ ହେଉଛି ଭାରତ। ସେଇଥିପାଇଁ

ସ୍ଵର୍ଗମ ବିଧିବନ୍ଦ ଶିକ୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ଭାରତରେ : ଜତିହାସ
କହେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୨୦୦, ପୁରାତନ ଭାରତର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ଦିଗଙ୍ଗ
ତକଣୀଳା ନଗରରେ ଏକ ବିରାଗ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଥିଲା। ତା'ର
ନାମ ଥିଲା ତକଣୀଳା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ। ଏହାକୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବେ ଗଣନା କରାଯାଏ। ଏହା ବିଜ୍ଞାନ, ଖାସକରି
ମେତ୍ରିସିନ୍ ଏବଂ କଳା ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ପ୍ରଯିଷ୍ଠି ଲାଭ କରିଥିଲା।
ଏଠାରେ ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟା ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ବି ବିଆୟାଇଥିଲା।
ଭାରତର ବୁଝୁ ଦୂର ଦୂରାକ୍ଷରୁ ଅନେକ ଛାତ୍ର ଆସି ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟନ
କରୁଥିଲେ। ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ, ଏଠାରେ ୧୦,୦୦୦ରୁ ଉଚ୍ଚ
ଛାତ୍ର ଚାଇନା, ବେବିଲୋନ, ସିରିଯା ଓ ଗ୍ରାସରୁ ଆସି ଅଧ୍ୟନ
କରୁଥିଲେ। 'ପାଦର ଅଥ ମେତ୍ରିସି' ଭାବେ ପରିଚିତ ଚରକ ମଧ୍ୟ
ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟନ କରିଥିଲେ। ଚନ୍ଦ୍ରଗୃହ ମୌର୍ୟକୁ ପ୍ରଧାନମାତ୍ରା
କୌଣ୍ଠିଲ୍ୟ ବା ଚାଣକ୍ୟ ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢାଉଥିବା
କୁହାଯାଏ। ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ବିଧିବନ୍ଦ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଭାରତରେ
ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ବୁଦ୍ଧିର ଶେଳ ଚେସର ସୃଷ୍ଟି ଭାରତରେ: ୧୫୦୦ ବର୍ଷ
ପୁରାତନ ହେଉଛି ଚେସର ଜତିହାସ। ପ୍ରଥମେ ଏହା କେଉଁଠାରୁ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବେବି ସଠିକ୍କଭାବେ ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ। ତେବେ
ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଲିଥିବା ଥଥେ ମୁତ୍ତାବକ ଏହି ଶେଳର ସୃଷ୍ଟି ଗ୍ରୁଣ
ଶତାବ୍ଦୀ, ଶୁପ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ଭାରତରେ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଏହା 'ଚତୁରାଙ୍ଗ' ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା। ଭାରତରୁ
ଏହା ପର୍ବିଆକୁ ଯାଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଆରବ ପର୍ଵିଆକୁ ପରାଷ୍ଟ

ଶୁଭ୍ର ମହାଶୂନ୍ୟ,
ଯୋଗରୁ ଯନ୍ତ୍ର,
ବେଦରୁ ବିଜ୍ଞାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବୁକିଛିରେ ରହିଛି ଭାରତର
ବିଶ୍ୱକୁ ଅବଦାନ। ଅନେକ
ଆରମ୍ଭ, ଉତ୍ତାବନ ଓ ଆବିଷ୍ଵାରର
ଦେଶ ହେଉଛି ଭାରତା ସେଥିପାଇଁ ତ
ସାରା ପୃଥିବୀ ସମ୍ବାନ ଦେଇ ଆସିଛି ଏଇ
ମାଟିକୁ...

କଳା ତାହା ମୁସାଲମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା। ପରେ ତାହା ଦକ୍ଷିଣ
ସୁମୁର ପରାପରା କରିବା ପାଇଁ ଘରେ ଘରେ ଶାଶ୍ଵତ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ।

ଶାଶ୍ଵତ ସୃଷ୍ଟି: କେଶକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ଘରେ ଘରେ ଶାଶ୍ଵତ
ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ତେବେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି, ଆଜିକାଲି ମିଲୁଥିବା
ବିଭିନ୍ନ ବ୍ରାହ୍ମର ଶାଶ୍ଵତ ସୃଷ୍ଟି କେଉଁଠି ହୋଇଥିଲା। ଆଉ କେଉଁଠି ବୁଝେଁ
ବରଂ ଆମ ଭାରତ ଭୂମିରେ ହିଁ ଏହାର ସୃଷ୍ଟି। ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ
ବିଭିନ୍ନ ଚେରମୂଳ, ଔଷଧାଯଶୁଶ୍ରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଳକ, ଯେମିତିକି ଅନ୍ତା,
ଶିକାକାଇ, ମନ୍ଦିର ପୁରୁଷ, ରିଠା ଅରପୁ ଆଦିକୁ କେଶ ସଫା କରିବା
ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା। ୧୭୭୭, ମୋଗଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ସମୟରେ ବେଙ୍ଗଲର ନିଧିର ସୁର୍ଣ୍ଣରେ ବିଭିନ୍ନ ଔଷଧାଯି ଟେଲ ମାଲିଷ
କରୁଥିଲେ ଯାହା 'ଚମ୍ପ' ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲା। ଆଉ ଏହି 'ଚମ୍ପ'
ଶିରୁ ହିଁ 'ଶାଶ୍ଵତ' ଶବ୍ଦ ଆସିଛି। ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ ହେବା ସହ ଚମ୍ପ ତେଲ

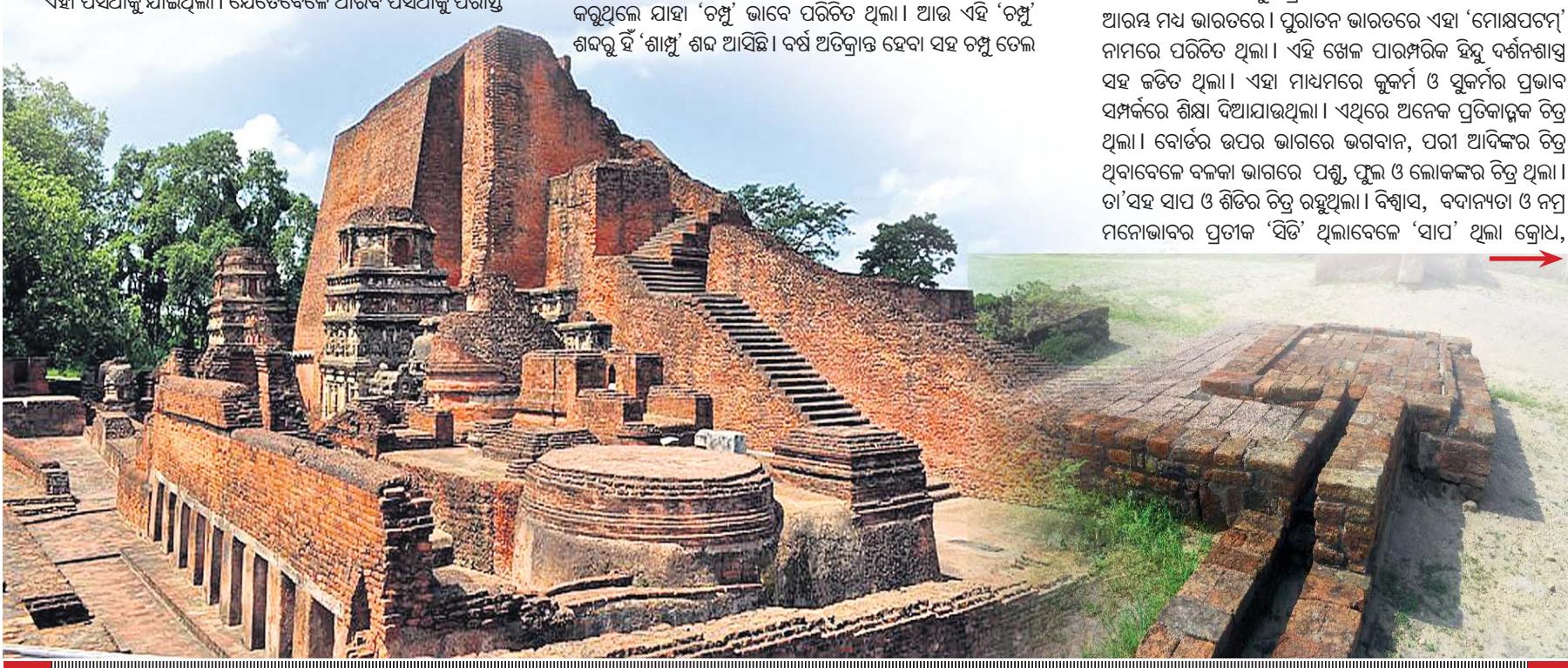
ଧୀରେ ଧୀରେ ଶାଶ୍ଵତ ରୂପ ନେଇଥିଲା।

ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପଟେ ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମଣ ପାଇଁ
ନେଉଥିବା ସୁମୟର ସଠିକ୍ ଆକଳନ କରିଥିଲେ
ଭାଷ୍ମରାତାଯ୍ୟ: ଭାରତର ଜଣେ ବିଶ୍ୱକ ଗଣିତଙ୍କ ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା
ହେଉଛନ୍ତି ଭାଷ୍ମରାତାଯ୍ୟ। ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ କର୍ମଚକର ବିଜାପୁରରେ।

ଅସାଧାରଣ ଜ୍ୟାନିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରାତାଯ୍ୟ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ମୂର୍ୟ
ଚାରିପଟେ ପୃଥିବୀ ପରିକ୍ରମଣ କରିବା ଲାଗି ନେଉଥିବା ସଠିକ୍
ସମୟକୁ ଆକଳନ କରିଥିଲେ।

ବୋତାମା: ଶାର୍କ୍ରୁ ବାନି ରଖୁଥିବା ବୋତାମା ଉତ୍ତାବନ ବି ଭାରତରେ
ହୋଇଥିଲା। ସିନ୍ଧୁ ସଭ୍ୟତାର ମହେଞ୍ଜୋଦାରୋ ସହର ଖନନବେଳେ
ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଶାଶ୍ଵତକାରେ ତିଆରି ବୋତାମ ଭଳି ଜିନିଷ ହେଉଛି
ଏହାର କ୍ଲାନ୍ଟ ପ୍ରମାଣ। ବିଜିନ ଆକ୍ରିତ ଏହି ବୋତାମ ଜଳି ଜିନିଷରେ
ଦୁଇଟି କଣ ରହୁଥିଲା। ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ ତାକୁ ଗହଣାଭାବେ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାକୁ କପତାକୁ ବାନି ରଖିବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା।

ସାପ- ଶିତି ଖେଳ: ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ ଏଇ ଖେଳ। ଖାସ କରି
ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହା ବହୁତ ପ୍ରିୟ। ଏହି ପାରିବାରିକ ମଜାଦାର ଖେଳ
ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ। ପୁରାତନ ଭାରତରେ ଏହା 'ମୋକ୍ଷପତମ'

पाठ पढ़ाइये यामि

किंवदन्ती, यामि पाठ पढ़ाइये ! ता' अर्थ क'श ये याउद्देष्टि ? हेले असल कथा घेइआ नुहोँ। निर्मित हेबाकु याउथुवा एक समाप्तेहु थालरे यामि जणे शिक्षित्रु भूमिकारे अभिनय करिबाकु याउद्देष्टि। एहि पिलूर गाइचल रहिछ 'ए थर्स्टे'। ए समर्करे यामि कहुत्ति, 'जणे शिक्षित्रुक वार्ष्यसमय काहाणाकु नेइ पिलूटि प्रस्तुत हेब। तेशु एहि पिलू पाल गोते एबे मानसिक प्रस्तुत हेबाकु पहुँचि। आशा रक्षित उभय

पिलू एबं मो भूमिकाकु दर्शक निश्चय ग्रुहण करिबे।' आरेष्टिति पूर्ति एबं कु मलि पिलूस बायानरे एहार प्रयोगना करुद्देष्टि गोनि अस्तुला। पिलूर काहाणी रचना करिबा यस्ति निर्देशना करिद्दृष्टि भूलाइये बेहजाद खायान। एथरे यामि जणे घें प्लू झुलू टिचर (मेना जेट्पाल) भूमिकारे अभिनय करिबे। एहि भूमिकाकु भूलाइबा पाल ये एबे केतेजणे घें प्लू झुलू टिचरजे यस्ति आलोचना करुद्देष्टि। यस्तारा कि ये निज भूमिकाकु आसुरि सूतारु रूपे भूलाइ पारिबे बोलि कहुत्ति।

सूर्योदास्त याहा चाहुँथुले..

देव लेबेले मणिष याहा खोजुथाए ताहा ताकु हात पाआउनारे मिलियाथाए। देखुनाहाति, येपरि एक भिन्न धरणर भूमिकारे ये दर्शकज्ञ यामानाकु आयिबाकु चाहुँथुले ताहा किपरि पूरण होइल्ल। हाँ, ये हेले सूर्योदास्त। सूर्योदास्त रानेमेष्ट ब्यानररे प्रस्तुत हेजेथुबा नुआ ओडिआ यिनेमा 'बाली-८ देउदियर' रे ताङ्गु मिल्लि एपरि मनलाखु भूमिका। एक याप्तिक घराणा उपरे आधारित काहाणाकु नेइ एहि यिनेमार शुर्टि शेष पर्यायमरे पहाञ्चि। खास कथा येला एथरे नायक सूर्योदास्त (हापि) एक भिन्न धरणर भूमिकारे अबतार्षी होइल्ल। ए समर्करे ये कहुत्ति, 'एहि पिलूरे मुँ जणे बस्तुर युवक रोलरे अभिनय करुद्दृष्टि। आजिकाल बस्तु उल्लेद करि येठारे भिन्न प्रकार आपार्टमेष्ट, मल आदि निर्माण करायाइल्ल। एहाकु बिरोध करिबाकु आगरर होइल्ल जणे युवक। तेबे ताकु एहि कामरे अन्यमाने किपरि याहाये करुद्देष्टि एबं ये निज लक्ष्यरे योगल हेउद्देष्टि कि नाहिँ, ताहा यिनेमानिरे देखानाकु मिल्लि। एहि पिलूर काहाणा यस्ति उपग्राहना, यज्ञात प्रुति यथेष्ट गुरुव दिआयाइल्ल एबं ताहा दर्शकल्लु प्रादाबित करिब बोलि आशा रहिछा।' एहि पिलू निजिर उल्लेद क्यायियर आयम करुद्देष्टि थर्स्टेर अभिनेत्री मामा यामल। चलित्रर निर्देशना भार यस्तिक्षिति के। मुरली दिखा।

व्यस्त अष्टक्ति अष्टम

को। उत्त उत्त कशना कोहल हेबा परे एबे हिमी यिनेमार शुर्टि आरम्भ होइयाइल्ल। तेशु बलिउद्दर कलाकारमाने निज निज यिनेमार शुर्टि रे व्यस्त अष्टक्ति। ए नेइ बोधखु यस्तुता आगरे अष्टक्ति खुलाउति माष्टर अक्षय कुमार। एबे त ये अभिनय करुथुवा 'बेल बचम्प' रे शुर्टि यस्तलाईरे चालिछ। एहा शेष हेबा परे ये आउ एक नुआ यिनेमार शुर्टि रे योगदेबे। येहि पिलूर गाइचल रहिछ 'पृथ्वीराज'। एहि यिनेमार काहाणाकु आधार करि एहि बिरबजेरे पिलूर प्रयोगना करुद्देष्टि आदित्य गोप्रा। बर्तमान एहार येवर निर्माण काम प्लूत गतिरे आगेल चालिछ। दुलिटि बिशाल राजप्रापाद प्रस्तुत करायाइल्ल। एहार गाइचल भूमिकारे अभिनय करिबे अक्षय कुमार। खास कथा येला ताक यस्ति एथरे द्विन योग्यार करिबे ७०९७रे मिस अंडर्लू गाइचल बिजयिनी मानुषा छिल्लर। ये प्रथम थर पाल बत परदारे प्लूहु देखाइबे। पिलूरि शुर्टि झुव शाघु बम्येरे आरम्भ हेब बोलि प्रयोगना यस्त्वा पक्षरु युतना दिआयाइल्ल। अन्यपक्षरे एहि पिलूकु नेइ बेश उघाहित अष्टक्ति अक्षय। एथरे आशुगोष राशा मध्य एक गुरुदपूर्ण भूमिकारे अबतार्षी हेउद्देष्टि। तेबे अक्षय-मानुषा योग्य दर्शकल्लु केते प्रादाबित करुद्दृष्टि ताहा पिलूरि रिलिज हेले हाँ ज्ञापतिब।

अष्टम

क्षामज्जं प्रशंसारे अनन्या

जिणे अभिनेताङ्ग अभिनयरे एहि श्वार किउ भारि प्रताबित होइल्ल। तेशु युआउ गले ताङ्गर गृहानान करिबाकु पक्षाउ नाहात्ति। ता' यस्ति ताङ्ग प्रशंसारे योग्य पक्षाउल्ल। एहि श्वार किउ किए जाणत्ति ? चकि पाण्डेङ्ग कन्या अनन्या पाण्डे। कथा क'श कि एबे अनन्याङ्ग मुहुरू ज्ञानांकजरङ्ग प्रशंसा शुर्टि याकु मिल्लि। असल कथा येला, त्रुहें प्रथम थर पाल एकत्रु 'खालि पिलि' रे अभिनय करुद्देष्टि। ए बिषयरे अनन्या कहुत्ति, 'ज्ञानांक उभियतरे जणे भल अभिनेता हेबे। ये निज आळुं प्रति केते यिरियस ताहा प्लू शुर्टिथलि, आउ एहि पिलूरे ताक यस्ति अभिनय करिबा परे जाणियारिल। 'खालि पिलि' रे मोते येउँ भूमिकाटि मिल्लि ताहा दर्शकल्लु निश्चय प्रताबित करिब बोलि मोर आशा रहिछा।' तेबे योग्ये ज्ञानांक मध्य अनन्याङ्ग प्रशंसा करिबाकु भूलि नाहात्ति। दिने ना दिने ये नायिक योग्ये शार्ष म्लान अधुकार करिबे बोलि पूर्वानुमान करिद्देष्टि ज्ञानांक। एहि पिलूरि निर्देशना देइल्ल।

अनन्या

ଅମୀଷା

ସୁତନା

ହାତ

ହାତ

କୁକୁର

ମୁନାକୁ ଜୋରରେ ପରିସ୍ରା ଲାଗୁଥାଏ ।
ସେ ଏକ କାନ୍ଦ ପାଖକୁ ଗଲା ।
ସେଠି ଲେଖାଥିଲା- ‘ଏଠି ଯିଏ
ପରିସ୍ରା କରୁଛି ସେ କୁକୁର ଅଟେ’ ।
ମୁନା ଲେଖା ପଡ଼ି ହସି ହସି ପରିସ୍ରା
କରୁଥାଏ । ପରିସ୍ରା କରିବା ପରେ
ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି- ତମେ ଏତେ ହସୁଛ
କାହିଁକି ?

ମୁନା- ମୁଁ ଏଇଯା ଭାବି ହସୁଥିଲି
ଯେ, ପରିସ୍ରା ମୁଁ କଲି ବଦନାମ ହେବ
ଦିତରା କୁକୁର ।

ତାମିଲ

ରାକୁ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ତାମିଲ
ଶିଖିବାକୁ ପାଇଥାଆନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତି- ତୁମେ
ହୁହେ ତାମିଲ କାହିଁକି ଶିଖିବ ?
ରାକୁ- ଆମେ ଏକ ତାମିଲ ପିଲା
ପୋଷ୍ୟଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ।
ବ୍ୟକ୍ତି- ଭଲ କଥା । ହେଲେ ତାମିଲ
କାହିଁକି ଶିଖିବ ।

ରାକୁ- ସେ ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ହେଲ
ତାମିଲ କହିବ ଆମେ କେହିତି ତା' କଥା
ବୁଝିବୁ ? ସେଥିପାଇଁ ଆମୁଆ ଶିଖିଯିବୁ
ବୋଲି ଆସିଛୁ ।

ତା' ନା ଥଣ୍ଡା

ଗୋପୀ ଘରକୁ କୁଣ୍ଡିଆ ଆସିଥାଆନ୍ତି ।
ଗୋପୀ- ଆଜ୍ଞା ତା' ନେବେ ନା
ଥଣ୍ଡା ?

କୁଣ୍ଡିଆ- ଉଭୟ ।
ଗୋପୀ କିଛି ସମୟ ଭାବିବା ପରେ
ତ୍ରେରେ କପ୍ ଧରି ଆସି- ଆଜ୍ଞା
ନିଅନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡିଆ କପ୍ ଦେଖୁ- ଏ କ'ଣ ?
ଗୋପୀ- ଆପଣ ହୁଁ ତ ତା' ଓ ଥଣ୍ଡା
ଉଭୟ କଥିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ
ତା'ରେ ବରପା ପକ୍ଷେ ନେଇ
ଆସିଛି ।

ତୁମ ପରିଧୂ ବାହାରେ

ଘନିଆଳ ଆଖୁର ଲୁହଭଳି ତୁମ
ପ୍ରେମ ନିବେଦନ ଅନେକଥର ମୋତେ
ଭ୍ରମିତ କରିଛି, ସେ ଭଲ ପାଇବାରେ
କିଛି ଆଶା ଉଦ୍ଘାପନା ନାହିଁ,
କେବଳ ଅଛି ତ କାମନାର ଭୋକ
ଯାହା କ୍ଷଣିକ ଏକ ମରାଟିକା ପ୍ରାୟ।

ମୁଁ ତ ମାଟି ପ୍ରକୃତିର, ମୁଁ ହେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୃଦୟ ତଳେ ଦେଇ ରଖୁଛି,
ଏତେ ଗାପ ତାପ ସହିବାର ଘେର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ,
ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ମୁଁ ଅସମ୍ଭବ।

ଜନ୍ମଧରୁର ରଙ୍ଗର ଗରିମା କ୍ଷଣିକ
ବର୍ଷାପରେ, ହେଲେ ମୁଁ ମାଟିର ରଙ୍ଗରେ
ତୁମ ସଙ୍ଗେ ଓଦା ରହିବାକୁ ଚାହେଁ,
ତୁମ କାମନାରେ ଜଳିଜଳି ଅଣନିଶ୍ଚାସା ହୋଇ
ବଞ୍ଚିବାର ଲଜ୍ଜା ମୋର ବିଲକୁଳ ନାହିଁ,
ମୁଁ ଚାହେଁ ଏକ ଖୋଲା ଆକାଶ,
ତୁମ ପରିଧୂ ବାହାରେ।

ଏକ ସାରଳ ବିଶ୍ୱାସା ମଣିଷଟିଏ ମୁଁ, ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଉତ୍ସୁକୁ ହେଇ ଖୁବ ହସିବାକୁ ଚାହେଁ, ମୋର
ଯୋଗ୍ୟତା ନ ପରଖୁ ତୁମେ !
ନିଜେ ନିଜକୁ ତତ୍ତଵ, ଦେଖିବ କେତେ
କଦାକାର, କୁଣ୍ଡିତ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସେ ରୂପ,
ଯାହା ତୁମେ ନିଜେ ଦେଖୁ ବି ଉପରିଯବ।

-ଡ. ଅମିଯ୍ କୁମାର ମହାପାତ୍ର
ସାରକା, ନୂଆଦିଲୀ
ମୋ-୮୮୮୦୭୭୭୭୧

ତୁମେ

ମୋ ପ୍ରେମ କୋଣାର୍କେ
ତୁମେ ଏକ ଅଭିନବ ଆଲୋଚ୍ୟ,
ମୋ ସୃତି ସହରେ
ତିର ଅମଳାନ ତୁମ ପ୍ରାତି ମୟଖ ॥
ପ୍ରତାକ୍ଷାର ଆକାଶେ ଯେ ତୁମେ
ଆମ୍ବାନ୍ତ ତୃପ୍ତି ଚାନ୍ଦ,
ସ୍ଵପ୍ନ ଅଙ୍କା ବଙ୍କା ନକ୍ଷା ଧାରେ ଯେ ତୁମେ
ଏକ ମଧୁର ବିହାୟସ ଛନ୍ଦ ॥
ତୁମେ ମୋ ଅଞ୍ଚାତ ଦିଗବଳୟର
ଉଜ୍ଜଳତମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର,
ବାସ୍ତବିକ, ତୁମେ ହିଁ କରିଛ
ମୋ ସ୍ଵର୍ଗମ ପ୍ରେମକୁ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓ ପରିତ୍ରେ ।

-ରୋଜାଲିନ୍ ମିଶ୍ର
ପ୍ରାଣାଧନ ନିରୀକ୍ଷକ
ଆଗଳପୂର (ରାଜ), ବିଲାଙ୍ଗାର

ମନି ପ୍ଲାଟ୍

-ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ

ବୁଢ଼ାବାବୁ ରିଟାଯାର୍ଡ ପ୍ରାୟମେରା ସ୍ଥଳ ମାଷ୍ଟର ।
କମ ଦରମାରେ ବି ପେଟରୁ କାଟି ପୁଆକୁ ଭଲ ସ୍ଥଳ,
କଲେଜରେ ପଢେଇଥିଲେ । ସଞ୍ଚିତ ବୋଲି କ'ଣ ଜାଣିପାବୁ ନ
ଥିଲେ । ମାସ ଶେଷକୁ କିଛି ବଳିଲେ ସିନା ସଞ୍ଚିତ ହେବ । ଏବେ ପୁନ୍ନା
ପେନସନ ଶାକରେ କଷେ ମଣ୍ଡେ ଚଲୁଛନ୍ତି । ପୁଆ-ଶିଶୁରଙ୍କୁ ଶୁଶେଳ ଶୁଶେଳ
ପୁଆକୁ କହୁଥିଲା - ଗାଁକୁ ଆସି ଚଲିବା ଭାରି କଷ । ଭଲ ଘର କଥା ଛାତ, ଭଲ
ବାଥରୁମଟିର ବି ନାହିଁ । ମୋତେ ଆଉ ଏଠି ଆସିବା ପାଇଁ ବାଧ କରିବନି ।
ବୁଢ଼ାବାବୁଙ୍କୁ ଭାରି କଷ ହେଇଥିଲା ସେବିନ । ବୋହୁ କଥା ଶୁଣି ନୁହେଁ,
ପୁଆର ନାରବତା ପାଇଁ । ପୁଆକୁ ବୁଢ଼ାବାବୁ କି ବୁଢ଼ା ପଇସା ପତ୍ର ମାରନ୍ତିନି ।
ପୁଆ କେବେ କିଛି ଦିବନି, ଭାବେ ବାପା ବହୁତ ଚଙ୍ଗା ପେନସନ ପାଇୟିବେ ।
ସେଇଥରେ ଚଳନ୍ତି । ଆର ଜାନୁଆରୀକୁ ଆଉ ତିନି ମାସ ରହିଲା, ତା' ଆଗରୁ
ଗୋଟେ ଭଲ ବାଥରୁମ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଚଙ୍ଗା ଜମା କରୁଥିଲେ । ହେଲେ
ରାଜମିଶ୍ରର ବରାଦ ଅନୁସାରେ ଆହୁର ଅନେକ ଚଙ୍ଗା ଅଭାବ ପାଇୟିଲା ।
ସଞ୍ଚିତରେ ଗାଁ ଭାଗବତ ଚାଙ୍ଗିରୁ ଫେରିଲା ବେଳେ, ଦିନା ସାହୁ ଆଉ ତା'
ସ୍ତ୍ରୀ ଖରତା ଲାଗୁଥିବାର ଶୁଣିପାରିଲେ । ବୁଝୁ ବୁଝୁ ଜଣା ପଢ଼ିଲା ଛ' ମାସ
ପୂର୍ବରୁ ଦିନା ସାହୁ ସ୍ତ୍ରୀ ମନିପୁଣ୍ୟ ଗୋପନୀ ଆଣି ବାଢ଼ିରେ ଲଗେଇଥିଲା,
ଘରେ ଧନ ବୁନ୍ଦି ଲୋଭରେ । ଖତ, ଗୋବର ଆଉ ପାଣି ପାଇ ଛନ୍ଦିଲା । କିନ୍ତୁ ହାଏ, ଯେହି
ଆଶାରେ ମନିପୁଣ୍ୟକୁ ଲଗେଇ, ଏତେ ସେବା ଯଦ୍ବନ୍ଧ କରୁଥିଲେ ସେ ଆଶା
ଧୂଳିଥାତ ହେଲା । କରଇ ନେଇ ଚାଷ କରିଥିବା ପରସଳ ଉଚ୍ଚତା ଗଲା ।
ସେଇ ରାଗରେ ଦିନା ସାହୁ ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ଖରତା ଲାଗି ସେ ମନି ପୁଣ୍ୟକୁ କାଟି
ସଫା କରି ଦିଲାଥିଲା ।

ବୁଢ଼ା ବାବୁ ଦୁଇ କେବା ମନିପୁଣ୍ୟ ଲତା ଉଠେଇ ଆଣିଲେ । ଘରେ ପହଞ୍ଚୁ
ପହଞ୍ଚୁ ବୁଢ଼ାବୁ କହିଲେ - କାଲି ସନାଳେ ବାଢ଼ିରେ ଏ ମନିପୁଣ୍ୟ ଲତା ଲଗେଇବା ।
ତୁ ଶୁଭ ମନ ଦେଇ ଖତ, ଗୋବର ଦବୁ । ଯା'ର ସେବା କରିବୁ । ଦିନା ସାହୁ ଘରେ
ନ ହେଲା ନାହିଁ, କିଏ ଜାଣେ ଆମ ଘରେ ଚଙ୍ଗା ପଇସା ଆସି ଯାଇ ପାରେ ।
ଭଲ ବାଥରୁମ ଗୋଟେ ଜାନୁଆରୀ ପୂର୍ବରୁ ହେଇଗଲେ, ବୋହୁ କ'ଣ ଆସିବାକୁ
ଅମଙ୍ଗ ହେବ ? ବୋହୁ ଆସିଲେ ପୁଆ ବି ଆସିବ । ଆମର ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର,
ସେମାନଙ୍କ ମୁଁ ଦେଖିଲେ ହିଁ ଖୁବି । ଅପାତକଙ୍କ ଏ ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ଥିବା ଯାଏ
ସେମାନେ ଆସୁଥାନ୍ତ, ହର ପଛେ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ।

ବୁଢ଼ାବାବୁଙ୍କ କାନ୍ଦକାନ ମୁସିକୁ ଦେଖି ବୁଢ଼ା କହିଲେ - ଥାଉ, ଆଉ ମନ
ଉଣା କରନି । ତୁମେ କାନ୍ଦିଲେ ତେଣେ
ପୁଆର ଅମଙ୍ଗଙ୍କ ହେଇପାରେ । ମନିପୁଣ୍ୟ
ଲଗେଇ ଦେଖିବା, ଠାକୁରଙ୍କର କ'ଣ ଲଜ୍ଜା ।
ନ ହେଲେ ମୋ ସୁନାହାରଟା ବିକି ସେଇ
ପଇସାକୁ କାମରେ ଲଗେଇ ଦେବ । ସେଇ
ବୋହୁ ପାଇଁ ହାରଟା ରଖିଥିଲି, ଯେମିତି ହର
ତା'ରି କାମରେ ଆସୁ ।

ବୁଢ଼ାବାବୁ ଆଉ ବୁଢ଼ାର କଥା ଶୁଣିବା
ଅବସ୍ଥା ରେ ନ ଥିଲେ ।
-ବାଲିଶ୍ଚ ପ୍ରେସ୍, କୋଲକାତା-୧୯

ସାଲାଡ୍ ବିଜି ଲକ୍ଷ୍ମପତି

ଆଜିକାଳି ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଭାଷଗ୍ରେ ସାଲାଡ୍‌କୁ ସମୀଳ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ବଜିଚାଲିଥିବା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଗତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଭଲ ମାଧ୍ୟମ । ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ପୁଣେର ଜଣେ ମହିଳା ସାଲାଡ଼ର ବିଶେଷତା ବୁଝି ଡାକୁ ନେଇ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାଲାଡ଼ର ସ୍ଵାଦ ଚଖେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉପାର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ମହିଳା ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ମେଘା ବାପନା । ୨୦୧୭ରେ ସେ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେ ଘରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସାଲାଡ଼ କରି ସୋଇଥାଳ ମିଠିଆରେ ଶେଯାର କଲେ, ଯାହାକୁ ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଅର୍ତ୍ତ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲା । ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ୪୩ ଅର୍ତ୍ତ ଆସିଥିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କ ସାଲାଡ଼ ଲୋକଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆଉ ଅର୍ତ୍ତର ବିଭିନ୍ନ ଲାଗିଲା । ସକାନ ସାରେ ଚାରିଟାରୁ ଉଠି ସେ ସାଲାଡ଼ ପାଦାକେଟ୍ କାମରେ ଲାଗିଯାଆନ୍ତି । ସାଲାଡ଼ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକାୟ ପନିପରିବା ଓ ମସଲା ବି ନିଜେ କିଣିକରି ଆଣନ୍ତି । ମାତ୍ର ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ନିବେଶକରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏହି ବ୍ୟବସାୟରୁ ଏବେ ୨୭ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ଆୟ ହୋଇଥାରିଲା । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ତାଙ୍କର କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ, ଅନେକଥର ହୋଇଛି । ତଥାପି ସେ ଅଚକି ନ ଥିଲେ । ଏବେ ସେ ଜଣେ ସଫଳ ବିଜନେସ୍ ଓମେନଭାବେ ପରିଚିତ । ନିଜେ ସ୍ବାବଳମ୍ବି ହେବା ସହ ସେ ଆହୁରି କେତେଜଣକୁ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ରଖୁଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେ ଅନ୍ୟକୁ ବି ରୋଜଗାରକ୍ଷମ କରାଇପାରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟା
କ୍ରି
ଏ
ନ୍ଦ୍ର

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମଚାରୀ

